

РЕШЕНИЕ

№ 6763

гр. София, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 14.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4500** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез пълномощник, срещу Решение № Ж-263/07.04.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на дружеството са дадени задължителни указания, на основание чл.22, ал.1, т.5 от ЗЕ, вр. с чл.147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /НЛДЕ/. В жалбата и в съдебно заседание се развиват доводи за незаконосъобразност на оспореното решение като постановено в противоречие с материалния закон. Иска се неговата отмяна и се претендират разноски.

Ответникът по делото – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Заинтересованата страна – М. П. А. – в съдебно заседание се явява лично и моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата с вх.№ Е-11М-00-6/29.01.2021 г.,

подадена от М. П. А.. Жалбоподателката възразява срещу определената от електроразпределителното дружество цена на присъединяване на описания по-горе в настоящото решение обект в размер на 10 813,08 лв., съгласно чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1/2021 г. за регулиране на цените на електрическата енергия.

По жалбата е извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание чл.142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е изпратила жалбата на енергийния оператор по компетентност. От страна на „Електроразпределение Юг“ ЕАД е депозирано становище, обективизирано в писмо от 17.02.2022 г. /лист 27-30 от делото/.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата е изготвен Доклад вх. № Е-ДК-339/ 30.03.2021 г. от дирекция „Електроенергетика и Топлоенергетика“. Изготвен е и проект на решение, отразено в Протокол № 72/07.04.2021 г., в които са отразени становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани в административното производство доказателства.

С решение № Ж-263/07.04.2021 г. на КЕВР на основание чл. 22, ал. 1 вр. ал. 5 от Закона за енергетиката и чл. 147 ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени на „Е. ЮГ ЕАД“ следните задължителни указания: в седемдневен срок да извърши необходимите действия и предложи проект на договор за присъединяване на обект: „Жилищна сграда“, находяща се в местност „П.“, [населено място], [община], ПИ 47295.51.49 /УПИ 051016-1/, като цената за присъединяване съответства на нормативните изисквания на чл. 31, ал. 1 от Наредба № 1 и е съобразена с регулираната цена от КЕВР за II група от 7 до 15 kW ,както и да представи в същия срок доказателства за изпълнението им.

В хода на съдебното производство са изслушани и приети СТЕ / л.121-136 от делото/ оспорено от ответника и заинтересованата страна, както и допълнителна СТЕ / л.156-179 от делото/, неоспорено от страните. Във връзка с изготвянето на втората СТЕ от ответника е представено допълнително писмено доказателство/ л.182-183 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София-град, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Решението е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 3 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г.Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма, като съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

В административното производство не са допуснати съществени процесуални

нарушения.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. В съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Разпоредбата на чл.142, ал. 4 от същата наредба предвижда като абсолютна положителна процесуална предпоставка предварителното разглеждане на жалбата от съответното дружество, за да бъде разгледана същата от КЕВР, като при това жалбоподателят следва да не е удовлетворен от отговора по нея или да не е получил отговор. В случая това изискване е спазено.

Спазени са изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. По силата на чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. Нормата на чл. 143, ал. 6 от посочената наредба също изисква Комисията да разгледа жалбата, ведно с цялата преписка по нея. В конкретния случай, с преписката са представени всички относими и необходими за решаването ѝ доказателства, ведно със становище от Е., при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти и е събрала всички относими доказателства. На следващо място, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата.

Между страните не е спорно, че от електроразпределителното дружество е предложена на М. П. А. за присъединяване на обект жилищна сграда, находяща се в местност „П.“, [населено място], [община], ПИ с идентификатор 47295.51.49, в размер на 10 813,08 лв., съгласно чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1/2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия. От електроразпределителното дружество е прието, че притежаваният от жалбоподателя обект следва да се счита, че е “извън регулацията на населеното място”.

От съдържащите се в административната преписка писмени доказателства, приети без оспорване от страните, се установява, че М. П. А. притежава въз основата на Нотариален акт за покупко- продажба № 87, том I , рег. № 1123, дело № 73 от 14.05.2019 г. /лист 34-36 от делото/ ПИ с идентификатор 47295.51.49, находящ се в местност „П.“, [населено място], [община] с трайно предназначение на територията – земеделска, и начин на трайно ползване – ниско застояване /до 10 м./

От приложената към преписката скица /лист 38 от делото/, обективираща акта на главния архитект на [община] от 11.06.2019 г. за разрешаване проучването и проектирането на обект „Жилищна сграда“, зона Жм, височина до 10 м. и отразените в нея данни, че имотът попада в УПИ 051016-I жилищно строителство от кв. М-8 по плана на [населено място], местност „П.“, се установява, че имотът на заинтересованото лице се намира в регулацията на населеното място [населено

място]. Същото се установява и от приетото Разрешение за строеж № 162/23.03.2020 г. /лист 43 от делото/. От удостоверение, издадено от [община] /лист 48 от делото/ е видно, че поземленият имот е урегулиран с ПУП-ПРЗ, одобрен със Заповед № 1366/19.12.2009 г на Кмета на [община], като на осн. § 22 от ПЗР на ЗУТ регулацията на имота е приложена. Този извод се потвърждава и от заключението на вещото лице Б., което съдът кредитира като обективно и безпристрастно дадено.

Посочените по-горе писмени документи са част от административната преписка, не са оспорени от жалбоподателя, приети са като доказателства в производството и по същество на осн. чл. 179 от ГПК като официални удостоверителни документи обвързват съда с доказателствената си сила. От тях се установява, че са налице основания за приложение на чл. 17а, ал. 1, т. 2 от ЗОЗЗ, а именно чрез промяната на предназначението на земеделски земи се създават нови строителни граници на населеното място, какъвто е и настоящият случай.

Съдът приема, че КЕВР правилно е тълкувала разпоредбите на чл. 33, ал. 1 и ал. 4 от Наредба № 1/14.03.2017 г, като е отчел обстоятелството, че заявеният за присъединяване обект е с мощност 7-15 kW и попада в обхвата на чл. 33, ал. 1, т. 2 от Наредбата. Този извод се потвърждава и от заключението на вещото лице С., което като обективно дадено съдът кредитира. В конкретния случай се установява, че имотът е включен в строителните граници на населеното място, урегулиран е и попада в урбанизирана територия съгласно чл. 7 от Закона за устройство на територията/ЗУТ/. Твърдението на жалбоподателя, че имотът се намира извън населеното място и като такъв за него е приложим режимът на чл. 33, ал. 4 от Наредбата, съдът приема за недоказано, като представените доказателства не подкрепят това твърдение. С оглед на горното правилно КЕВР е приела, че цената за присъединяване на процесния обект не е правилно определена и на електроразпределителното дружество са дадени задължителни указания на основание чл.22, ал.1, т.5 от ЗЕ, вр. с чл.147, ал.2 от НЛДЕ.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, и като такова следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. На заинтересованата страна също се дължат направените разноски в производството на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в размер на 200 лв., представляващи платен депозит за възнаграждение на вещите лица.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-263/07.04.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на дружеството са дадени задължителни указания.

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ” ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на КЕВР сумата в размер на 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Електроразпределение ЮГ” ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на М. П. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 200 лв. /двеста лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: